

Kommissionens første Mindretals Side, ved et betydeligt mindre Antal Bestemmelser, og man vilde derved have bidraget til at gøre Sagens Løsning adskilligt lettere.

Naar jeg ikke er nogen absolut og principiel Modstander af at gennemføre en Revision, hvor man lader de nye Regler gælde ogsaa for det ældre Tyende, er det ud fra den Betragtning, som, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe), i væsentlig Grad har dikteret ham hans Stilling, nemlig at vi neppe i dette Øjeblik ere naaede saa langt frem i Udviklingen, at vi kunne foretage det eklatante Brud med Fortiden, som det vilde være, hvis vi fremtidig afskaffede al Lovgivning paa dette Omraade eller indskrænkede den saa stærkt, som Kommissionens tredje Mindretal har tænkt, nemlig til kun at være en Lovgivning for ganske unge. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, som jeg i denne Forbindelse lægger meget stor Vægt paa. Er det ikke muligt samtidig med, at man tager Præget af en Klasselov bort fra denne Lovgivning, at gøre de nye Bestemmelser noget mere omfattende, saaledes at de komme til at gælde for adskilligt flere Mennesker end dem, man betegner som egentligt Tyende? Jeg tror, at man burde forandre Lovforslagets Titel og ogsaa i nogen Grad dets Indhold, saaledes at det kom til at hedde f. Eks. Forslag til Lov om Retsforhold mellem Arbejdsgivere og faste Medhjælpere eller noget i den Retning, saaledes at man derved lagde ind i det, hvad man nemt kunde give Udtryk enten i selve Lovforslaget eller i Betænkningen, at det ikke alene skulde omfatte de Mennesker, man hidtil har betragtet som faldende ind under Tyendelovgivningen, men ogsaa adskilligt flere, der leve under samme Vilkaar. Jeg tænker her paa de overordentlig mange Tilfælde, hvor f. Eks. Lærlinge eller Svende ere knyttede til deres Arbejdsgivere paa nøjagtigt samme Vilkaar som Tyende, idet de faa Opholdet, Kosten o. s. v. hos deres Arbejdsgivere, og det vilde være ganske rimeligt, om man, naar man staar overfor en Revision af denne Lovgivning, og overfor at træffe Bestemmelser om Boligernes Indretning o. s. v., sagde: Dette skal selvfølgelig ikke alene gælde for

denne Klasse Mennesker, men skal ogsaa omfatte alle dem, hvis Arbejdsvilkaar medføre, at de paa en vis Maade knyttes som Medlem af Familien til en anden Familie end deres egen. Saa fjernede man, synes det mig, fuldstændig Præget af at være en Undtagelseslov, en Klasselov, fra denne Lovgivning.

Jeg tror ogsaa, at det vilde være rigtigt at indskrænke Lovforslagets Bestemmelser saaledes, at de ikke bleve nær saa detaillerede, som de nu ere paa mange Punkter. Jeg kan bedst give dette Udtryk ved at henvise til, hvad den højtærede Justitsminister sagde ved Sagens Forelæggelse, Sp. 2175 i Tiden. Der siger den højtærede Minister: „Det er Hovedregelen i Lovforslaget, at Husbond og Tyende kunne ordne Forholdet mellem sig, saaledes som de selv maatte ønske; dog er der visse Undtagelser. Som saadanne Undtagelser kunne nævnes, at Tyendet har Ret til ved Tjenestens lovlige Ophør og indtil en Maaned derefter af Husbonden at kræve udstedt et Tjenestebevis indeholdende en Bevidnelse af den udførte Tjenestes Art og Varighed, samt en Bestemmelse om, at Fæstemaal ikke gyldigt kan indgaas for længere Tid end et Aar, samt Bestemmelsen i Lovforslagets § 13 med Hensyn til Indretningen af Tyendeværelser og Bestemmelsen i § 24 om, at skolepligtigt Tyende paa Skoledagene ikke af Husbonden maa anvendes til Arbejde i de sidste tre Timer forud for Skoletiden og ikke før Kl. 6 Morgen.” Det er de Bestemmelser i Lovforslaget, som de paagældende kontraherende Parter under alle Omstændigheder skulde bøje sig for og iagttage, og som de ikke kunne frigøre sig for ved de frie Kontrakter, de oprette imellem sig. Nu synes jeg, at man maa kunne være enig om, at det er en afgørende Mangel ved Lovforslaget, at man skal søge det, der er det fundamentale i Lovforslaget, paa forskellige Steder efter en Henviisning i § 2. Det forekommer mig at være korrekt og overordentlig nyttigt, for at denne Lov kan komme til at virke efter sin Bestemmelse, om man i § 2 sammenfattede disse Ting og supplerede dem med en Bestemmelse om, at disse Ting ere gældende Lov, som de paagældende ikke kunde annullere ved deres Kontrakter, men maatte rette sig efter. Naar man tillige gav Lovforslaget det videre Omraade, som jeg har